BENDROJO TEISMO (apeliacinių skundų kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. birželio 19 d.*

„Apeliacinis skundas — Viešoji tarnyba — Pareigūnai — Tarnautojų teismo nešališkumas — Prašymas nušalinti teisėją — Paskyrimas į kitas pareigas — Tarnybos interesas — Lygio ir pareigų atitikties taisyklė — Pareigūnų tarnybos nuostatų 7 straipsnio 1 dalis — Drausminė procedūra — Teisė į gynybą“

Byloje T-88/13 P

dėl apeliacinio skundo dėl 2012 m. gruodžio 5 d. Europos Sąjungos tarnautojų teismo (trečioji kolegija) sprendimo *Z / Teisingumo Teismas* (F-88/09 ir F-48/10, Rink. VT, EU:F:2012:171) panaikinimo

Z, gyvenanti Liuksemburge (Liuksemburgas), atstovaujama advokato F. Rollinger,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, atstovaujamam A. Placco,

atsakovui pirmojoje instancijoje,

BENDRASIS TEISMAS (apeliacinių skundų kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Jaeger, teisėjai H. Kanninen (pranešėjas) ir D. Gratsias,

kancleris E. Coulon,

priima šį

Sprendimą [1]

1 Apeliantė apeliaciniu skundu, pareikštu pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto I priedo 9 straipsnį, prašo panaikinti 2012 m. gruodžio 5 d. Europos Sąjungos tarnautojų teismo (trečioji kolegija) sprendimą *Z / Teisingumo Teismas* (F-88/09 ir F-48/10, Rink. VT, EU:F:2012:171, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo atmestas jos ieškinys dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimų – atitinkamai 2008 m. gruodžio 18 d. sprendimo paskirti ją į kitas pareigas ir 2009 m. liepos 10 d. sprendimo paskirti jai kaip nuobaudą raštišką įspėjimą – panaikinimo.

* Proceso kalba: prancūzų.

1 — Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

Faktinės bylos aplinkybės

2 Faktinės bylos aplinkybės yra išdėstytos skundžiamo sprendimo 23–66 punktuose:

„23 Ieškovė kaip pareigūnė buvo įdarbinta bandomajam laikotarpiui nuo 2005 m. rugsėjo 1 d.; nuo šios datos iki 2008 m. gruodžio 31 d. ji buvo paskirta į vieną iš Teisingumo Teismo Generalinio vertimų raštu direktorato (GD) skyrių teisininke lingviste. Į nuolatinę tarnybą ji buvo priimta nuo 2006 m. birželio 1 d.

24 2005 m. gruodį X kaip sutartininkė buvo įdarbinta teisininke lingviste tame pačiame Vertimų raštu skyriuje ir toje pačioje grupėje kaip ieškovė. X yra W, vėliau paskirto Teisingumo Teismo kanclerio pavaduotoju, sutuoktinė.

25 Ieškovei buvo pavesta revizuoti dalį X vertimų. Revizuodama ji greitai konstatavo, kad X vertimų kokybė yra prasta ir kad ši nesilaiko vertimo instrukcijų ir terminų.

26 Ieškovė teigia, kad daug kartų ji ir jos kolegos, įskaitant grupės vadovą, yra pranešę skyriaus vadovui Y apie tariamą X nekompetentingumą. Anot ieškovės, skyriaus vadovas nuolat ignoravo X darbo kritiką; ieškovės nuomone, tai vyko dėl ilgą laiką skyriaus vadovą ir X siejusių draugiškų santykių. Be to, ieškovės profesinė situacija skyriuje pablogėjo po to, kai ji skyriaus vadovui išreiškė nepasitenkinimą X darbo nepakankamumu. Teisingumo Teismas savo ruožtu ginčija šią faktinių aplinkybių versiją, ypač bet kokį palankesnį X vertinimą ir ieškovės vadovų neveikimą.

27 2006 m. balandį vienas įvykis pagrindė ieškovės įsitikinimą, kad X skyriuje vertinta palankiau. Po to, kai ieškovė konstatavo, kad X vertimas neužbaigtas, ir paprašė X jį užbaigti, X atidavė naują dokumentą sekretoriatui su nuoroda „atliktas darbas“, nors pagal tarnybos vidaus taisykles jis turėjo būti grąžintas ieškovei revizuoti iš naujo. Ieškovė pranešė apie tai Y ir paprašė imtis griežtų priemonių dėl X, bet šis atsisakė tai daryti.

28 Ieškovė pasiskundė direktoriui, kuriam pavaldus jos skyrius, dėl savo skyriaus vadovo elgesio, kuris, jos nuomone, yra „netinkamas ir priešiškas“.

29 Teisingumo Teismo nuomone, per vieną iš susirinkimų, vykusių 2006 m. gruodžio 10 d., direktorius paaiškino ieškovei priežastis, dėl kurių buvo įdarbinta X. Ieškovė teigia, kad per šį susirinkimą direktorius taip pat pripažino, kad X turi bendravimo su kitais skyriaus darbuotojais sunkumų ir kad anksčiau du kartus jai nepavyko laimėti Europos personalo atrankos tarnybos (EPSO) organizuotų bendrų konkursų Europos Sąjungos Teisingumo Teismo teisininkų lingvistų pareigoms. Teisingumo Teismas ginčija ieškovės teiginių apie jo ankstesnį direktorių teisingumą.

30 2007 m. gegužės 14 d. ieškovė nustatė X išversto Teisingumo Teismo sprendimo klaidas. Apie tai ji pranešė savo skyriaus vadovui Y.

31 2007 m. gegužės 25 d., vykstant 2006 m. vertinimo procedūrai, ieškovė susitiko su Vertimų GD generaliniu direktoriumi kaip apeliaciniu vertintoju. Anot ieškovės, ji išreiškė nepasitenkinimą sunkumais, su kuriais ji susidūrė dėl to, kad skyriaus vadovas palankiau vertino jos grupės darbuotoją, tačiau neminėjo X. Ieškovės teigimu, generalinis direktorius iškart pasipiktino ir pasiūlė organizuoti vidaus auditą, kad būtų nustatyta, ar jos nurodyto asmens kandidatūra į teisininko lingvisto pareigas buvo vertinama palankiau. Ieškovės nuomone, sužinojęs, kad kalbama apie X, Teisingumo Teismo kanclerio pavaduotojo sutuoktinę, generalinis direktorius pasiūlė ieškovei pakeisti generalinį direktoratą. Teisingumo Teismas ginčija ieškovės teiginių apie generalinį direktorių teisingumą.

32 Ieškovė tvirtina, jog apie tai, kad jos skyriaus vadovas palankiai vertina X, kitus savo vadovus informavo 2007 m. lapkričio 23 d. elektroniniu laišku, išsiųstu vykstant 2007 m. vertinimo procedūrai, ir galiausiai 2008 m. lapkričio 11 d. elektroniniu laišku, be kita ko, adresuotu Teisingumo Teismo kancleriui.

33 Tuo metu, t. y. 2008 m. liepos 10 d., skyriaus vadovas Y priėmė sprendimą paskirti ieškovę į kitą skyriaus grupę dėl konfliktinių jos santykių su grupės vadovu. Ieškovės nuomone, šio motyvo teisingumas kėlė abejonių, nes, pirma, minėtas grupės vadovas kaip tik turėjo būti perkeltas į Europos Sąjungos Tarybą, ir, antra, priežastis, dėl kurių jo santykiai su ieškove galėjo būti laikomi konfliktiniais, jis sužinojo tik pasikonsultavęs su skyriaus vadovu. Vis dėlto ieškovė neapskundė šio sprendimo perkelti ją į kitą grupę.

34 2008 m. rugsėjo pradžioje ieškovė kreipėsi į vieno iš patarėjų psichologinio priekabiavimo klausimais, įsteigtų [pagal 2006 m. lapkričio 20 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo kanclerio komunikatą dėl asmens orumo gerbimo].

35 2008 m. lapkritį ieškovei buvo pasiūlyta darbo dokumentus teikti elektronine, o ne popierine forma.

36 2008 m. gruodžio 9 d. ieškovė, išvesta iš kantrybės tariamo jos skyriaus vadovo psichologinio priekabiavimo, visiems savo skyriaus darbuotojams išsiuntė elektroninį laišką, kurio versijoje prancūzų kalba, pateiktoje ieškovės, nurodyta:

„Brangūs bendradarbiai, rytoj ir nebebūsiu jūsų kolegė; tai gerai apgalvotas sprendimas dėl dalykų, kuriuos vis dėlto reikia paaiškinti tiems, kurie apie tai nieko nežino, kad niekas nesijaustų įžeistas.

Kaip daugelis jūsų [apie tai] galbūt žinojote, skyriaus vadovo elgesys su manimi tapo ypač priešiškas ir kartais labai nemandagus, ir aš labai taktiškai tai įvardijau (jo elgesį), kai tik atkreipiau dėmesį į tai, kad jo nesugebėjimas atriboti socialinių ir profesinių santykių turėjo labai neigiamą įtaką skyriaus darbui ir revizorių, kurie dirbdami susidūrė su skyriaus vadovui seniai gerai pažįstamu asmeniu, su kuriuo mūsų tarnyboje beveik dvejus metus sudaromos laikinojo tarnautojo sutartys, darbo sąlygoms.

Aš nesu vienintelė, kurią ši situacija trikdė, bet turbūt esu vienintelė, drįsusi aiškiai išreikšti tai, ką galvoju, ypač dėl pagarbos trūkumo kitiems mūsų skyriuje dirbantiems asmenims, nes pažįstami, deja, privilegijuojami, o kiti asmenys, čia atvykę po EPSO konkurso arba dėl savo žinių ir gebėjimų, bet neturėdami Teisingumo Teisme asmenų, su kuriais juos sietų draugiški, šeiminiai arba kitokie santykiai, ignoruojami.

Akivaizdu, kad atkirtis buvo ir yra šiukštus ir kad tai atsispindi ir iš mano darbo sąlygų. Vis dėlto manau, kad tokios vertybės kaip sąžiningumas, padorumas ir orumas yra svarbesnės už, pavyzdžiui, pusę paaukštinimo balo. Jokia užimama pozicija nesuteikia teisės traktuoti kitų asmenų nekorektiškai arba arogantiškai, ypač dėl visiškai asmeninių priežasčių, ir tai kiekvienas iš jūsų, žinantis situaciją mūsų skyriuje nuo 2005 m. gruodžio iki 2007 m. birželio, gali įvertinti pats.

Tiems, kurie man kartojo, kad negalima nieko padaryti asmenims, kurie susaistyti santykiais, ir kad čia niekas nepasikeis, gera naujiena yra ta, kad, atvirkščiai, daug kas jau pasikeitė ir dar daugiau netrukus pasikeis. Geriausias to įrodymas yra tai, kad dabar mūsų skyriuje įdarbinami EPSO konkursą laimėję asmenys arba tie, kurie nekelia nė menkiausios abejonės dėl to, kad jie įdarbinti dėl jiems būdingų vertingų savybių, o ne, pavyzdžiui, remiantis tuo, ką ir kiek laiko jie pažįsta.

Tiems, kurie niekaip negali numalšinti alkio, linkiu „skanaus!“

<…>

P.S. Labai dėkoju tiems, kurie už mane balsavo [personalo komiteto] rinkimuose (beveik 350 balsų – tai labai geras rezultatas), ir už elektroninius laiškus, ir kitokią paramos išraišką, kurią gavau. Kaip bebūtų, tai konstruktyvi patirtis, kad tokia didelė asmenų grupė taip pat mano, jog daug dalykų turi pasikeisti ne tik mūsų skyriuje, bet ir institucijoje. Dabar galimybės to siekti tikrai geresnės nei anksčiau.“

37 Tos pačios dienos elektroniniu laišku, adresuotu naujai paskirtam jos skyriaus direktoriui, kurio kopija išsiųsta ir Vertimų GD generaliniam direktoriui, ieškovė paprašė priimama pasikalbėti dėl patirto psichologinio priekabiavimo.

38 2008 m. gruodžio 10 d. ieškovė išsiuntė kitą elektroninį laišką <…> savo skyriaus vadovui Y ir visiems skyriaus darbuotojams, kurio vertimas į prancūzų kalbą, kurį pateikė ieškovė, suformuluotas taip:

„Laba diena,

Jūsų vadovai jau seniai labai gerai žino apie šią situaciją ir [generalinis direktorius] manė, kad dėl sutarčių, sudarytų su vienu iš Jūsų pažįstamų asmenų, turi būti atliktas Teisingumo Teismo vidaus auditas. Šiuo metu rengiami paaiškinimai, kodėl auditas nebuvo atliktas laiku ir kas atsakingas už šį nerūpestingumą.

Man pateikti grasinimai nekeičia faktinių aplinkybių ir [naujai paskirtas skyriaus direktorius] jau anksčiau nusprendė skirti visą laiką, reikalingą pokalbiui dėl Jūsų netinkamo elgesio vykdant savo funkcijas, nes ankstesnis direktorius <…> labai ilgai ignoravo šią problemą ir, atrodo, nuo šiol tai pasikeis.“

1. 2008 m. gruodžio 18 d. sprendimas perkelti į kitas pareigas

39 To, kad ieškovė išsiuntė 2008 m. gruodžio 9 ir 10 d. elektroninius laiškus visiems skyriaus, kuriame ji dirbo, darbuotojams, pirmoji pasekmė buvo tai, kad Teisingumo Teismo kancleris kaip paskyrimų tarnyba (toliau – paskyrimų tarnyba) priėmė 2008 m. gruodžio 18 d. sprendimą, kuriuo inicijavo ieškovės darbo vietos perkėlimą ir kuriuo ieškovės darbo vieta pagal [Europos Sąjungos] pareigūnų tarnybos nuostatų 7 straipsnio 1 dalį buvo perkelta į Bibliotekos direktoratą nuo 2009 m. sausio 1 d. <…> Pranešimo apie sprendimą memorandume Teisingumo Teismo personalo ir finansų generalinis direktorius nurodė, kad sprendimas „motyvuojamas būtinybe užtikrinti gerą [Jūsų] skyriaus veikimą <…>, kuris sutriko gavęs elektroninius laiškus, kuriais Jūsų vadovai kaltinami padarę sunkius nusižengimus ir kuriuos Jūs išsiuntėte visiems skyriaus bendradarbiams 2008 m. gruodžio 9 ir 10 d.“

40 2009 m. balandžio 2 d. ieškovė pateikė skundą pagal [Europos Sąjungos] pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį, kuriuo ji prašė panaikinti 2008 m. gruodžio 18 d. sprendimą ir atlyginti patirtą neturtinę žalą, įvertintą 30 000 eurų. <…>

42 2009 m. birželio 30 d. sprendimu, apie kurį pranešta 2009 m. liepos 13 d., skundus nagrinėjantis komitetas atmetė 2009 m. balandžio 2 d. skundą.

2. 2009 m. liepos 10 d. sprendimas dėl drausminės nuobaudos

43 Antroji 2008 m. gruodžio 9 ir 10 d. elektroninių laiškų išsiuntimo pasekmė buvo tai, kad 2008 m. gruodžio 19 d. Vertimų GD pateikė Teisingumo Teismo kancleriui kaip paskyrimų tarnybai raštą, kuriuo prašė pradėti drausminę procedūrą ieškovei (toliau – bylos raštas) <…>

44 2009 m. sausio 12 d. memorandumu Teisingumo Teismo kancleris pateikė bylos raštą ieškovei, prie kurio pridėjo dviejų 2008 m. gruodžio 9 ir 10 d. elektroninių laiškų vertimus į prancūzų kalbą ir pagal [Europos Sąjungos] pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnį pakvietė ją į posėdį. Posėdis įvyko 2009 m. sausio 28 d.; jame dalyvavo Teisingumo Teismo personalo ir finansų GD Žmogiškųjų išteklių ir personalo administravimo direktorato direktorius, kuris turėjo surašyti protokolą. Per šį posėdį ieškovė paprašė ir gavo teisę pateikti pirmines pastabas dėl papildančių rašytinių pastabų, kurias ji turėjo suformuluoti po to, kai bus surašytas protokolas.

45 2009 m. vasario 3 d. ieškovė gavo pranešimą apie 2009 m. sausio 28 d. posėdžio protokolo projektą ir tų pačių metų vasario 9 d. pateikė paskyrimų tarnybai savo pirmąsias pastabas dėl šio projekto.

46 2009 m. vasario 27 d. ieškovė pateikė papildomas pastabas, kuriose tvirtino, kad dėl jos pradėta procedūra yra neteisėta.

47 2009 m. kovo 12 d. ieškovė gavo pasirašyti galutinę posėdžio protokolo redakciją. Ji grąžino dokumentą nepasirašytą nurodžiusi, kad jame neatsispindi visos jos suformuluotos pastabos.

48 2009 m. balandžio 1 d. memorandumu Teisingumo Teismo kancleris informavo ieškovę apie tai, kad, atsižvelgdamas į klaidinantį 2008 m. gruodžio 9 ir 10 d. elektroninių laiškų perdavimą, jis nusprendė pradėti [Europos Sąjungos] pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 11 straipsnyje numatytą drausminę procedūrą, „siekdamas paskirti nuobaudą – rašytinį įspėjimą arba papeikimą – nepasikonsultavęs su drausmės komisija“. Be to, jis nurodė, kad, prieš nusprendžiant dėl ieškovės elgesio kvalifikavimo ir galimos nuobaudos, bus surengtas antrasis posėdis pagal minėtą 11 straipsnį.

49 Antrasis Teisingumo Teismo kanclerio posėdis dėl ieškovės įvyko 2009 m. gegužės 8 d. <…> <…>

54 2009 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo kancleris kaip paskyrimų tarnyba priėmė sprendimą paskirti ieškovei nuobaudą – rašytinį įspėjimą – dėl to, kad ji „pakenkė savo pareigų orumui ir tuo pažeidė [Europos Sąjungos] pareigūnų tarnybos nuostatų 12 straipsnį, nes visiems [savo skyriaus] darbuotojams 2008 m. gruodžio 9 ir 10 d. išsiuntė elektroninius laiškus (toliau – 2009 m. liepos 10 d. nuobauda). <…>

59 2009 m. lapkričio 10 d. laišku ieškovė pateikė skundą dėl 2009 m. liepos 10 d. nuobaudos pagal [Europos Sąjungos] pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį <…> <…>

61 2010 m. sausio 22 d. <…> ieškovė buvo pakviesta dalyvauti skundus nagrinėjančio komiteto posėdyje, vyksiančiame 2010 m. vasario 9 d. <…>

65 2010 m. vasario 19 d. laiške [skundus nagrinėjančiam komitetui] ieškovė nurodė, kad, jos nuomone, skundus nagrinėjantis komitetas nėra kompetentingas priimti sprendimo dėl jos skundo.

66 2010 m. kovo 10 d. sprendimu, apie kurį pranešta kovo 15 d., skundus nagrinėjantis komitetas atmetė skundą dėl 2009 m. liepos 10 d. nuobaudos.“

Procesas pirmoje instancijoje (Praleista)

5 2010 m. birželio 22 d. apeliantė pateikė Tarnautojų teismo kanceliarijai ieškinį, kuris buvo užregistruotas numeriu F-48/10 (toliau – ieškinys F-48/10), kuriame prašė, pirma, panaikinti 2009 m. liepos 10 d. paskyrimų tarnybos sprendimą skirti jai nuobaudą – rašytinį įspėjimą (toliau – 2009 m. liepos 10 d. nuobauda) ir, kiek reikia, sprendimą atmesti skundą dėl šios nuobaudos, ir, antra, priteisti iš Teisingumo Teismo sumokėti 50 000 eurų neturtinės žalos atlyginimą.

6 Atsikirsdamas Teisingumo Teismas visų pirma paprašė atmesti ieškinį F-48/10.

(Praleista)

11 Prasidėjus 2012 m. sausio 25 d. posėdžiui apeliantė pateikė aiškų prašymą nušalinti teisėją pranešėją, kuris po to, kai buvo gautas 7 punkte nurodytas laiškas, tapo Tarnautojų teismo ir trečiosios kolegijos, kuriai buvo priskirta ši byla, pirmininku, dėl sąžiningumo, nešališkumo ir nepriklausomumo trūkumo. Šiame prašyme tarp teiginių dėl teisėjo pranešėjo šališkumo dėl to, kad jis kaip Tarnautojų teismo pirmininkas nepanaikino Tarnautojo teismo skundus nagrinėjančio komiteto, buvo nurodyta, kad tai taikoma „ir [šio teismo] nariams, kurie sutiko tapti minėto komiteto nariais, nes jų nešališkumui šiuo aspektu yra objektyviai pakenkta“.

12 Posėdžio pradžioje gavęs apeliantės prašymą dėl nušalinimo Tarnautojų teismas sustabdė bylos nagrinėjimą.

13 2012 m. vasario 6 d. laišku Tarnautojų teismo kanceliarija dėl galimų pastabų pateikimo persiuntė Teisingumo Teismui prašymą nušalinti, šis rašte nurodė, kad neturi pastabų ir pasitiki Tarnautojų teismo sprendimu (Tarnautojų teismo kanceliarija jį gavo 2012 m. vasario 17 d.). 2012 m. kovo 29 d. motyvuotu sprendimu Tarnautojų teismo antrosios kolegijos pirmininkas atmetė prašymą nušalinti tiek teisėją pranešėją, tiek du teisėjus, kurie posėdžiauja Tarnautojų teismo skundus nagrinėjančiame komitete.

14 2012 m. balandžio 4 d. kanceliarijos laišku bylos šalys buvo pakviestos į naują posėdį 2012 m. gegužės 10 d.

15 2012 m. gruodžio 5 d. Tarnautojų teismas (trečioji kolegija) paskelbė skundžiamą sprendimą.

(Praleista)

Skundžiamas sprendimas (Praleista)

Dėl ieškinio F-48/10

28 Apeliantė savo reikalavimus dėl panaikinimo grindžia šešiais pagrindais, susijusiais su, pirma, skundus nagrinėjančio komiteto nekompetentingumu ir 2004 m. gegužės 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo dėl įgaliojimų, paskyrimo tarnybai suteiktų Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatais, o sudaryti tarnybos sutartis įgaliotai tarnybai – Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygomis, įgyvendinimo (toliau – 2004 m. gegužės 4 d. sprendimas) neteisėtumu, antra, drausminės procedūros neteisėtumu, nes pažeista teisė į gynybą, rungimosi principas ir Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 1–3 straipsniai, trečia, Pareigūnų tarnybos nuostatų 12 straipsnio ir Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (EŽTK) 10 straipsnio pažeidimu ir akivaizdžia vertinimo klaida, ketvirta, interesų konfliktu paskyrimų tarnyboje, Teisingumo Teismo statuto 2 ir 10 straipsnių, Pareigūnų tarnybos nuostatų 11a straipsnio, Europos tinkamo administravimo elgesio kodekso 8 straipsnio, Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio ir bendrųjų objektyvumo, nešališkumo ir

nepriklausomumo principų pažeidimu, penkta, teisės į gynybą ir šalių procesinio lygiateisiškumo principo pažeidimu, šešta, savivaliavimu ir piktnaudžiavimu įgaliojimais, rūpinimosi ir gero administravimo principų pažeidimu.

29 Skundžiamu sprendimu Tarnautojų teismas atmetė visus šiuos pagrindus.

(Praleista)

Procesas Bendrajame Teisme ir bylos šalių reikalavimai

32 Apeliantė pareiškė šį apeliacinį skundą, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2013 m. vasario 14 d.

33 2013 m. vasario 26 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu laišku apeliantė pateikė prašymą dėl anonimiškumo, jį apeliacinių skundų kolegijos pirmininkas patenkino 2013 m. kovo 6 d. sprendimu.

34 2013 m. rugsėjo 19 d. Teisingumo Teismas pateikė atsiliepimą į skundą. Rašytinė proceso dalis buvo užbaigta 2013 m. gruodžio 2 d.

35 Vadovaudamasis teisėjo pranešėjo pranešimu Bendrasis Teismas (apeliacinių skundų kolegija) nustatė, kad per mėnesį po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nė viena šalis nepateikė prašymo surengti posėdį, todėl pagal Procedūros reglamento 146 straipsnį nusprendė priimti sprendimą be žodinės proceso dalies.

36 Apeliantė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą;

— patenkinti reikalavimus, pateiktus pirmojoje instancijoje bylose F-88/09 ir F-48/10;

— priteisti iš Teisingumo Teismo pirmojoje ir šioje apeliacinėje instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.

37 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą;

— priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

38 Grįsdama savo apeliacinį skundą, apeliantė nurodo vienuolika pagrindų. Pirmasis pagrindas susijęs su Tarnautojų teismo trečiosios kolegijos nešališkumo nebuvimu. Antrasis pagrindas susijęs su teise į veiksmingą teisinę gynybą tiek, kiek apribota Tarnautojų teismo atliekama Pareigūnų tarnybos nuostatų 7 straipsnio 1 dalyje numatytos tarnybos interesų sąlygos laikymosi kontrolė. Trečiasis pagrindas susijęs su Tarnautojų teismo antrosios kolegijos pirmininko nekompetentingumu priimti sprendimą dėl 2012 m. sausio 25 d. nušalinimo prašymo. Ketvirtasis pagrindas susijęs su teisės į teisingą bylos nagrinėjimą pažeidimu, kiek Tarnautojų teismo procedūros reglamente nenumatyta teisė pareikšti ieškinį dėl sprendimo atmesti prašymą nušalinti teisėją. Penktasis pagrindas susijęs su, pirma, pareigos nustatyti sprendimo paskirti į kitas pareigas ir 2009 m. liepos 10 d. nuobaudos skyrimo motyvų pagrįstumo pažeidimu ir, antra, faktų iškraipymu. Šeštasis pagrindas susijęs su teisės klaida, nes Tarnautojų teismas neteisingai nusprendė, kad sprendimas skirti į kitas pareigas buvo priimtas tik remiantis tarnybos interesais, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 7 straipsnio

1 dalį. Septintasis pagrindas susijęs su teisės klaida, nes Tarnautojų teismas neteisingai nusprendė, kad paskyrimų tarnyba laikėsi lygio ir pareigų atitikties taisyklės. Aštuntasis pagrindas susijęs su teisės į gynybą ir teisės būti išklausytam pažeidimu. Devintasis pagrindas susijęs su teisės klaida, nes Tarnautojų teismas neteisingai nusprendė, kad prašymai atlyginti žalą, tariamai patirtą dėl to, kad sprendimas paskirti į kitas pareigas buvo išplatintas visam personalui, yra nepriimtini. Dešimtasis pagrindas susijęs su, pirma, Tarnautojų teismo padaryta teisės klaida, nes jis nusprendė, kad skundus nagrinėjantis komitetas, kuris atmetė skundą dėl 2009 m. liepos 10 d. nuobaudos, buvo kompetentingas ir, antra, sprendimo dėl ieškinio pagrindo, susijusio su 2004 m. gegužės 4 d. sprendimo 4 straipsnio neteisėtumu, nepriėmimu. Vienuoliktasis pagrindas susijęs, pirma, su Tarnautojų teismo padaryta teisės klaida, nes jis neteisingai nusprendė, kad paskyrimų tarnyba laikėsi Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 1–3 straipsnių, ir, antra, teisės į gynybą ir rungimosi principo pažeidimu.

(Praleista)

Dėl apeliacinio skundo pagrindų, susijusių su ieškiniu F-48/10

Dėl dešimtojo pagrindo, susijusio su, pirma, Tarnautojų teismo padaryta teisės klaida, nes jis nusprendė, kad skundus nagrinėjantis komitetas, kuris atmetė skundą dėl 2009 m. liepos 10 d. nuobaudos, buvo kompetentingas ir, antra, sprendimo dėl ieškinio pagrindo, susijusio su 2004 m. gegužės 4 d. sprendimo 4 straipsnio neteisėtumu, nepriėmimu

138 Apeliantė kritikuoja skundžiamo sprendimo 226–228 punktus, kuriuose Tarnautojų teismas kaip netinkamą atmetė ieškinio pagrindą dėl skundus nagrinėjančio komiteto nekompetentingumo; kadangi sprendimas atmesti skundą dėl 2009 m. liepos 10 d. nuobaudos buvo patvirtinamasis aktas be savarankiško turinio, jo panaikinimas negalėjo turėti įtakos 2009 m. liepos 10 d. nuobaudai. Jos nuomone, šis Tarnautojų teismo argumentavimas negali būti grindžiamas nekompetentingo organo priimtu sprendimu atmesti skundą.

139 Teisingumo Teismas ginčija apeliantės argumentus.

140 Pirmojoje instancijoje apeliantė prašė panaikinti 2009 m. liepos 10 d. nuobaudą ir, kiek reikia, panaikinti sprendimą atmesti skundą dėl 2009 m. liepos 10 d. nuobaudos (skundžiamo sprendimo 69 punktas).

141 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką bet kokiu sprendimu atmesti skundą – implicitiniu arba eksplicitiniu, – jeigu jis yra aiškus ir paprastas, tik patvirtinamas veiksmas arba neveikimas, kurį skundžia skundo pareiškėjas, ir vienas atskirai nėra skundžiamas aktas, nes reikalavimai dėl šio sprendimo, kurie nėra savarankiški, palyginti su pradiniu sprendimu, turi būti laikomi pateiktais dėl pradinio akto (1988 m. birželio 16 d. Nutarties *Progoulis / Komisija*, 371/87, Rink., EU:C:1988:317, 17 punktas ir 2004 m. kovo 2 d. Sprendimo *Di Marzio / Komisija*, T-14/03, Rink. VT, EU:T:2004:59, 54 punktas). Sprendimas atmesti skundą yra patvirtinamasis aktas, neturintis savarankiško turinio, jeigu jame neišnagrinėta skundo pareiškėjo situacija remiantis naujomis teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis (2011 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Adjemian ir kt. / Komisija*, T-325/09 P, Rink., EU:T:2011:506, 32 punktas ir 2014 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Mocová / Komisija*, T-347/12 P, Rink. (Ištraukos), EU:T:2014:268, 34 punktas).

142 Remdamasis 141 punkte nurodyta teismų praktika Tarnautojų teismas skundžiamo sprendimo 227 punkte konstatavo, kad administracija neišnagrinėjo situacijos, remdamasi naujomis teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, todėl sprendimas atmesti skundą turi būti laikomas visiškai patvirtinančiu 2009 m. liepos 10 d. nuobaudą. Tuo remiantis padaryta išvada, kad sprendimo atmesti skundą panaikinimas negali turėti įtakos 2009 m. liepos 10 d. nuobaudos teisėtumui, todėl ieškinio pagrindas dėl skundus nagrinėjančio komiteto nekompetentingumo, kuriuo siekiama, kad sprendimas atmesti skundą būtų panaikintas, turi būti atmestas kaip netinkamas.

143 Tačiau reikia nurodyti, kad pagrindu dėl skundus nagrinėjančio komiteto nekompetentingumo, kurį apeliantė pateikė pirmojoje instancijoje, ginčijama šio komiteto, kuris atmetė jo skundą dėl 2009 m. liepos 10 d. nuobaudos, sudėtis. Taigi šis pagrindas susijęs su klausimu, ar apeliantės skundas buvo nagrinėjamas taikant teisėtą procedūrą, kurioje galėjo būti priimamas kitoks sprendimas nei 2009 m. liepos 10 d. sprendimas skirti nuobaudą. Todėl apeliantė turėjo realų ir aiškų interesą prašyti panaikinti sprendimą atmesti skundą, o ne tik panaikinti 2009 m. liepos 10 d. nuobaudą.

144 Pagal 141 punkte nurodytą teismų praktiką, neatsižvelgiant į tai, kad nagrinėjamas pagrindas susijęs su administracine skundo nagrinėjimo procedūra, o ne su pradiniu aktu, dėl kurio pateiktas skundas, pašalinama bet kokia ginčo dėl ikiteisminės procedūros galimybė, kartu atimant iš skundo pareiškėjo galimybę pasinaudoti procedūra, kurios tikslas – leisti ir skatinti draugiškai išspręsti tarp pareigūno ir administracijos kilusį nesutarimą ir nurodyti institucijai, kurioje dirba pareigūnas, peržiūrėti savo sprendimą, atsižvelgiant į galimus šio pareigūno prieštaravimus (šiuo klausimu žr. 141 punkte minėto Sprendimo *Mocová / Komisija*, EU:T:2014:268, 38 punktą).

145 Šiuo klausimu Teisingumo Teismo argumentą, kad apeliantė neturėjo suinteresuotumo prašyti panaikinti sprendimą atmesti skundą po to, kai pareiškė ieškinį dėl pradinio akto panaikinimo, reikia laikyti nepagrįstu, nes net jeigu skundo nagrinėjimo procedūra būtų teisėta, būtų nenaudinga, kad administracija priimtų naują sprendimą dėl skundo, kadangi apeliantė paties teismo prašė panaikinti pradinį aktą. Priešingai negu teigė Teisingumo Teismas, skundo pareiškėjo interesas, kad skundo nagrinėjimo procedūra būtų vykdoma teisėtai ir kad dėl šios priežasties būtų panaikintas sprendimas atmesti jos skundą pažeidimo atveju, turi būti vertinamas savarankiškai, o ne siejant su ieškiniu, galimu pareikšti dėl pradinio akto, kuris yra skundo dalykas. Jeigu būtų kitaip, suinteresuotasis asmuo niekada negalėtų tvirtinti, kad pažeista skundo nagrinėjimo procedūra, nes negalėtų pasinaudoti galimybe teisėtai ikiteisminė tvarka peržiūrėti administracijos sprendimą kiekvieną kartą, kai ginčijamas ieškinys pareikštas dėl pradinio akto, dėl kurio pateiktas skundas.

146 Iš to matyti, kad, atsižvelgiant į nagrinėjamą pagrindą, kuris susijęs su skundo nagrinėjimo procedūra, apeliantė turi turėti teisę į tai, kad Sąjungos teismas įvykdytų sprendimo atmesti skundą, o ne tik 2009 m. liepos 10 d. nuobaudos kontrolę.

147 Taigi reikia konstatuoti, kad Tarnautojų teismas padarė teisės klaidą, nes atmetė ieškinio pagrindą dėl skundus nagrinėjančio komiteto nekompetentingumo kaip netinkamą.

148 Todėl dešimtasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti priimtas.

(Praleista)

162 Remiantis visu tuo, kas išdėstyta, reikia iš dalies patenkinti apeliacinį skundą ir panaikinti skundžiamą sprendimą, kadangi jame padaryta 140–147 punktuose konstatuota teisės klaida.

Dėl pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio

163 Pagal Teisingumo Teismo statuto I priedo 13 straipsnio 1 dalį, jei apeliacinis skundas yra pagrįstas, Bendrasis Teismas Tarnautojų teismo sprendimą panaikina ir pats sprendžia bylą. Tuo atveju, jei sprendimas negali būti priimtas toje stadijoje, jis grąžina bylą Tarnautojų teismui, kad šis priimtų sprendimą.

164 Šioje byloje Bendrasis Teismas turi duomenų, kurie būtini norint priimti sprendimą dėl ieškinio pirmojoje instancijoje.

165 Atsižvelgiant į tai, kad apeliacinis skundas patenkintas tik iš dalies ir kad skundžiamas sprendimas panaikintas tik dėl 140–147 punktuose nurodytos teisės klaidos, reikia konstatuoti, kad kiti Tarnautojų teismo vertinimai, kurie nesusiję su šia klaida, yra galutiniai. Taigi Bendrasis Teismas turi išnagrinėti tik apeliantės byloje F-48/10 pateiktą pagrindą dėl skundus nagrinėjančio komiteto nekompetentingumo ir 2004 m. gegužės 4 d. sprendimo 4 straipsnio neteisėtumo.

166 Tarnautojų teisme apeliantė teigė, kad skundus nagrinėjantis komitetas, kuris nagrinėjo jos skundą dėl 2009 m. liepos 10 d. nuobaudos ir kurį sudarė Teisingumo Teismo teisėjas ir du generaliniai advokatai, buvo sudarytas neteisėtai. Šiuo klausimu ji pirmiausia tvirtino, kad Teisingumo Teismo statuto 4 straipsnyje nustatyta, jog „teisėjai negali eiti jokių politinių ar administracinių pareigų“. Antra, ji rėmėsi Teisingumo Teismo statuto 12 straipsniu, iš kurio matyti, kad Teisingumo Teisme paskirti dirbti pareigūnai ir tarnautojai „yra atskaitingi Teismo kancleriui ir pavaldūs pirmininkui“, todėl tik Teisingumo Teismo kancleris ir pirmininkas gali veikti kaip paskyrimų tarnyba. Trečia, ji teigė, kad 2004 m. gegužės 4 d. sprendimo 4 straipsnis, kuriame nustatyta, kad „skundus nagrinėjantis komitetas vykdo pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus [paskyrimų tarnybai] suteiktus įgaliojimus“, kiek tai susiję su sprendimais dėl skundų, prieštarauja su Teisingumo Teismo statuto 4 ir 12 straipsniais siejamai Pareigūnų tarnybos nuostatų 2 straipsnio 1 daliai, kurioje numatyta, kad kiekviena institucija nustato, kas joje įgyvendina pagal šiuos nuostatus suteiktus paskyrimų tarnybos įgaliojimus. Be to, ji teigė, kad vadovaujantis Teisingumo Teismo statutu nei Teisingumo Teismo kancleriui, nei pirmininkui neleidžiama deleguoti jiems suteiktų paskyrimo tarnybos įgaliojimų.

167 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad apeliantė tik primena Teisingumo Teismo statuto 4 straipsnio pirmą pastraipą, pagal kurią „teisėjai negali eiti jokių politinių ar administracinių pareigų“, ir teigia, kad, išskyrus Teisingumo Teismo pirmininką, kiti teisėjai ir generaliniai advokatai negali eiti jokių administracinių pareigų, pavyzdžiui, veikti kaip paskyrimų tarnyba skundus nagrinėjančiame komitete. Šio teiginio negalima paremti jokiais teisiniais argumentais. Kaip tvirtino Teisingumo Teismas Tarnautojų teisme, šia nuostata siekiama užtikrinti teisėjų nepriklausomumą tiek einant pareigas, tiek jas atlikus, ypač atsižvelgiant į Sąjungos valstybes nares ir kitas institucijas. Kitose Teisingumo Teismo statuto 4 straipsnio pastraipose taip pat reiškiamas siekis apsaugoti teisėjų nepriklausomumą. Tačiau apeliantė negalėjo remtis Teisingumo Teismo statuto 4 straipsnio pirma pastraipa, t. y. negalėjimu eiti administracinių pareigų institucijos viduje. Kaip teisingai Teisingumo Teismas nurodė savo rašytiniuose dokumentuose Tarnautojų teisme, tai, kad teisėjai vykdo vidaus administracines pareigas, nepažeidžia jų nepriklausomumo ir leidžia užtikrinti institucijos administracinę autonomiją.

168 Be to, apeliantė tik tvirtina, jog, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo statuto 12 straipsnį, kuriame nustatyta, kad Teisingumo Teisme paskirti dirbti pareigūnai ir tarnautojai „yra atskaitingi Teismo kancleriui ir pavaldūs pirmininkui“, tik Teisingumo Teismo kancleris ir pirmininkas gali veikti kaip paskyrimų tarnyba. Tačiau ji neįrodo, kad jos pateiktas Teisingumo Teismo statuto 12 straipsnio išaiškinimas, pagal kurį Teisingumo Teismo kancleriui ir pirmininkui suteikiama teisė vykdyti paskyrimų tarnybai suteiktus įgaliojimus, yra suderinamas su Pareigūnų tarnybos nuostatų 2 straipsnio 1 dalimi, kurioje numatyta, kad institucijos paskiria tarnybas, kurios įgyvendina pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus paskyrimų tarnybai suteiktus įgaliojimus. Ji tik teigia, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 2 straipsnio 1 dalis, kiek ji susijusi su Teisingumo Teismu, tegali būti siejama su Teisingumo Teismo statuto 4 ir 12 straipsniais.

169 Šiomis aplinkybėmis apeliantė negalėjo be įrodymų pagrįstai teigti, kad 2004 m. gegužės 4 d. sprendimo 4 straipsnis, kuriame nustatyta, kad skundus nagrinėjantis komitetas vykdo pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus paskyrimų tarnybai suteiktus įgaliojimus, kiek tai susiję su sprendimais dėl skundų, prieštarauja Pareigūnų tarnybos nuostatų 2 straipsnio 1 daliai, siejamai su Teisingumo Teismo statuto 4 ir 12 straipsniais.

170 Iš to matyti, kad pirmojoje instancijoje pateiktą ieškinio pagrindą dėl skundus nagrinėjančio komiteto nekompetentingumo ir 2004 m. gegužės 4 d. sprendimo 4 straipsnio neteisėtumo, kuriuo apeliantė rėmėsi byloje F-48/10, reikia atmesti. Todėl šiuo aspektu ieškinys F-48/10 turi būti atmetamas.

(Praleista)

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (apeliacinių skundų kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti Europos Sąjungos tarnautojų teismo (trečioji kolegija) sprendimą *Z / Teisingumo Teismas* (F-88/09 ir F-48/10, Rink. VT, EU:F:2012:171), kiek juo kaip netinkamas atmestas ieškinio pagrindas, pateiktas byloje F-48/10, dėl skundus nagrinėjančio komiteto nekompetentingumo ir 2004 m. gegužės 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo dėl įgaliojimų, paskyrimo tarnybai suteiktų Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatais, o sudaryti tarnybos sutartis įgaliotai tarnybai – Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygomis, įgyvendinimo 4 straipsnio neteisėtumo.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. **Atmesti ieškinį byloje F-48/10, kiek jis pagrįstas pagrindu dėl skundus nagrinėjančio komiteto nekompetentingumo ir 2004 m. gegužės 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo dėl įgaliojimų, paskyrimo tarnybai suteiktų Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatais, o sudaryti tarnybos sutartis įgaliotai tarnybai – Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygomis, įgyvendinimo 4 straipsnio neteisėtumo.**

4. **Bylinėjimosi šioje instancijoje išlaidų klausimas išsprendžiamas taip: Z padengia tris ketvirčius Teisingumo Teismo ir tris ketvirčius savo bylinėjimosi išlaidų, o Teisingumo Teismas padengia ketvirtį savo ir ketvirtį Z patirtų bylinėjimosi išlaidų.**

Jaeger Kanninen Gratsias

Paskelbta 2015 m. birželio 19 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.